

[Indenrigsministeren.]

pegning af Kommunalbestyrelsesmedlemmer. Da jeg maatte erkende, at jeg ogsaa har set adskilligt af den Art, lovede jeg at udarbejde dette Ændringsforslag, som ingen i Folketingsudvalget udtalte sig imod, og som altsaa derefter vedtoges enstemmigt i Folketinget. Jeg kan dog ikke se det som en naturlig Opgave for Landstinget netop at ændre det, som enstemmigt vedtages i Folketinget. Og med Hensyn til de paagældende Kvindeorganisationers Henvendelse maa jeg fortsat have den Opfattelse, at den i nogen Grad maa bero paa Ukendskab til, hvordan den hidtidige Bestemmelse har virket.

Jeg skal slutte med disse Ord, idet jeg dog gerne endnu vil sige til den ærede Ordfører for Venstre, som saa stærkt hævdede, at dersom der ikke ændredes paa disse bestemte Punkter, maatte Regeringspartierne alene vedtage dette Lovforslag og alene tage Ansvar for det, at jeg synes i og for sig, dette er en meget stærk Oppositions-udtalelse; thi som Lovforslaget nu kommer til at foreligge, hvad er det saa, Venstrepartiet ikke har givet Tilslutning? Ja, stort set kan man sige, at med Hensyn til Bestemmelsen om Tilflyttere holder de Herrer paa 1. Juli, medens der her er Tale om 15. November; der ligger ingen Revolution i de fire Maaneders Afstand. Dernæst er Venstre Tilhænger af Hovedbestemmelsen angaaende Skattebetingelserne, nemlig at det er det foregaaende Aars Skat, der skal være betalt. Det blev ogsaa sagt af den ærede konservative Ordfører, som satte saa stærkt ind paa dette Punkt, at det var en meget betydelig Lempelse, at det nu var det foregaaende Aars Skat, der skulde være betalt. Venstre har jo i Folketinget givet Tilslutning til den Tanke. Man kan i øvrigt diskutere det frem og tilbage (Afbrydelse) . . . ja, jeg siger det, fordi jeg troede, at Venstre alligevel havde et mere tilforladeligt Skær over sig i det ærede Medlems Øjne, end jeg har . . . man kan diskutere det frem og tilbage; nogle vil mene — og det mente Venstre —, at det er urimeligt, at man blot ved at betale to Kvartalers Skat ligesom kan købe sig til Valgret. Meget bedre er det, som det nu staar i Loven, idet det er Udtryk for, at den paagældende Mand har sine Forhold i Orden tilbage i Tiden. Saa bliver der tilbage i Forholdet til Venstre egentlig blot Spørgsmaalet om Ejendoms-skatten, og det er ikke større, end at Venstrepartiet overhovedet ikke har hittet paa det før nu og ikke selv ønskede at gennemføre det, da Partiet var i Stand dertil.

Jeg har selvfølgelig ikke det ringeste imod en Udvalgsbehandling, og jeg skal gerne, saa snart man ønsker det, møde i Udvalget og drøfte saglige Enkeltheder i Lovforslaget.

C. E. Christiansen: Lad mig straks sige, at jeg naturligvis kan besvare det ærede 13de Medlem for 5te Kreds's (Rahbek) Spørgsmaal, om Lovforslaget skal vedtages, med, at det selvfølgelig er Mening; men mit Parti har intet imod en kort Udvalgsbehandling.

Det ærede Medlem var forundret over, at Regeringspartierne's Stilling var noget ændret siden 1924; men det skulde dog ikke have kunnet undgaa det ærede Medlems Opmærksomhed, at der er sket et og andet siden den Tid, bl. a. Flertalsskiftet i dette høje Ting.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa sin Ængstelse for, at de, der betaler lidt i Skat, skal faa den største Indflydelse efter Lovforslaget. Nej, det forlanger vi paa ingen Maade, men vi ønsker, at alle fuldmyndige Mænd og Kvinder, som opfylder deres Forpligtelser efter Loven, skal have nøjagtig samme Indflydelse som velhavende Medborgere; vi ønsker, at Valgret skal være en almindelig Menneskeret, og jeg vil hævde, at de smaa Skatteydere er mere afhængige af og har betydelig større Interesse i Kommunens fornuftige Styre end deres mere velsituerede Medborgere.

Jeg vil gerne gøre et Par korte Bemærkninger angaaende den Kritik, der er fremkommet af, at man gør Valgret afhængig af Betaling af Skat paa fast Ejendom. Jeg tror ikke, at de to ærede Ordførere for henholdsvis Det konservative Folkeparti og Venstre vil høste Anerkendelse hos deres Partifæller ude omkring i Kommunerne for deres Standpunkt i saa Henseende. Thi denne Bestemmelse er en absolut Fordel for Ejendomsbesidderne, men ikke for dem, der ikke ejer Ejendomme. Man har set Eksempler paa dette ved flere Lejligheder — man saa det bl. a. under den voldsomme Nedgang i Varepriserne, da en Mængde næringsdrivende i Byerne, som tabte betydelige Beløb paa deres Varelagre, maatte skrive Nul paa deres Skatteskema; de bevarede dog Valgretten i Kraft af Ejendomsskatternes Betaling. Det er heller ikke ukendt, at man her i Landet har haft Borgere med betydelig Indflydelse i det offentlige Liv, som har skrevet Nul paa deres Skatteskemaer, og som kun i Kraft af, at Ejendomsskattebetalingen gav Valgret, bevarede deres